

Sygn. akt **I C 527/19**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 maja 2021 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie: Przewodniczący: Sędzia Sławomir Splitt

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2021 r. w Gdyni na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **Banku (...) S.A. w W.**

przeciwko **B. W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej **B. W.** na rzecz powoda **Banku (...) S.A. w W.** kwotę **40.053,38 złotych** (czterdzieści tysięcy pięćdziesiąt trzy złote trzydzieści osiem groszy), wraz z umownymi odsetkami w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 32.506,07 złotych (trzydzieści dwa tysiące pięćset sześć złotych siedem groszy) od dnia 21 stycznia 2019 roku do dnia zapłaty, z tym, iż odpowiedzialność pozwanego jest solidarna z odpowiedzialnością (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G., a wynikającą z prawomocnego wobec wyżej wymienionej spółki nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 25 kwietnia 2019 roku (sygn.. akt INc 208/19);

II. zasądza od pozwanej **B. W.** na rzecz powoda **Banku (...) S.A. w W.** kwotę **5.917,00 złotych** (pięć tysięcy dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, z tym, iż odpowiedzialność pozwanej jest solidarna z odpowiedzialnością (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G., a wynikającą z prawomocnego wobec wyżej wymienionej spółki nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 25 kwietnia 2019 roku (sygn.. akt INc 208/19).

Sygnatura akt: I C 527/19

UZASADNIENIE

(...) Bank S.A. z siedzibą w W. wniósł pozew przeciwko (...) spółce z o.o. w G. o zapłatę solidarnie kwoty 40.053,38 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od kwoty 32.506,07 złotych za okres od dnia 21 stycznia 2019 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 27 czerwca 2016r. pomiędzy powodem a (...) spółką z o.o. w G. została zawarta umowa kredytowa nr (...) na łączną kwotę 45.180,00 złotych. Kredyt został udzielony na okres 48 miesięcy, a systemem spłaty rat była „równa rata”. Pozwana B. W. była poręczycielem kredytu. Podstawa naliczania odsetek umownych wynika z zapisu regulaminu kredytowania i § 5 ust. 10 części szczególnej umowy. Środki kredytu zostały uruchomione w dniu 30 czerwca 2016 roku. Pozwany w ogóle zaprzestał wpłat na poczet umowy, toteż pismem z dnia 10 października 2017 roku powód skierował do niego wypowiedzenie umowy za trzydziestodniowym terminem wypowiedzenia. Roszczenie stało się wymagalne w dniu 14 lutego 2018 roku. Na dochodzoną kwotę składają się: kwota 32.506,07 złotych z tytułu kapitału, kwota 5.743,56 złotych z tytułu odsetek liczonych do dnia 20 stycznia 2019 roku od należności nie spłaconej w terminie, a także kwota 1.803,75 złotych tytułem kosztów, opłat i prowizji.

(pozew k. 4-6v, pismo procesowe powoda z dnia 2 kwietnia 2019r. k. 11-16)

W dniu 25 kwietnia 2019r. w sprawie o sygnaturze akt I Nc 208/19 Referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym przeciwko obojgu pozwanym.

(nakaz zapłaty k. 81)

Pozwana B. W. wywiodła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, wnosząc o oddalenie powództwa w całości. Pozwana podniosła, że z tego co jest jej wiadomym to pozwana spółka spłaca zobowiązania wobec powoda. B. W. wskazała, że od dnia 22 czerwca 2017r. nie sprawuje zarządu w pozwanej spółce. Z tego względu roszczenie w stosunku do niej jest przedwczesne. Pozwana zwróciła uwagę, że kredyt obejmował kwotę 40.000 zł, kwotę 1.180 zł ubezpieczenia, a także kaucję w kwocie 4.000 zł. Zdaniem pozwanej, skoro bank zachował dla siebie kwotę 4.000,00 złotych tytułem zabezpieczenia wierzytelności to nie może żądać tej kwoty od pozwanych. Pozwana podniosła również, że naliczanie odsetek maksymalnych od spłat rat kredytu jest niesłuszne. W ocenie pozwanej, skoro z wykazu dołączonego do pozwu wynika, że pozwana spółka spłaciła powodowi łączną kwotę 10.376,10 złotych, to roszczenie powoda powinno być pomniejszone co najmniej o kwotę 14.376,10 złotych, a także uwzględnić obecnie dokonywane przez pozwanego spłaty.

(sprzeciw od nakazu zapłaty k. 86-88)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 czerwca 2016 roku pomiędzy (...) Bankiem S.A. w W. i pozwanym (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. została zawarta umowa kredytu nr BG/KR- (...) „Kredyt obrotowy – operacyjny ratalny”.

Na podstawie ww. umowy bank udzielił spółce kredytu w łącznej kwocie 45.180,00 złotych, na co składały się: wpłacona na konto pożyczkobiorcy kwota 40.000,00 złotych na finansowanie bieżącej działalności, składka na ubezpieczenie życia i zdrowia kredytobiorcy w kwocie 1.180,00 złotych, a także kwota 4.000,00 złotych pobrana na przeniesienie własności środków pieniężnych na zabezpieczenie wierzytelności banku. Okres kaucji miał obowiązywać przez 12 miesięcy kalendarzowych liczonych od 1 dnia miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym doszło do wypłaty kredytu.

Spłata kredytu miała nastąpić w 48 równych miesięcznych ratach. Kredytobiorca zobowiązany był do spłaty raty kredytu każdego 7. dnia miesiąca kalendarzowego. Spłata następowała zgodnie z harmonogramem spłat (§ 4 ust. 6).

Oprocentowanie kredytu było zmienne i stanowiło sumę marży kredytowej i stawki referencyjnej 12M WIBOR dla waluty kredytu (§ 5 ust. 1).

Zgodnie z § 8 ust. 1 umowy bank miał prawo wypowiedzieć umowę kredytu m.in. w przypadku niewykonania lub nieterminowanego regulowania przez kredytobiorcę zobowiązań wobec banku, w szczególności w przypadku, gdy kredytobiorca zalega w całości lub w części z zapłatą dwóch rat kredytu i pomimo wezwania do zapłaty nie spłaci zaległości w terminie siedmiu dni od dnia otrzymania wezwania. Stosownie do § 8 ust. 2 bank wypowiada umowę z zachowaniem 30 - dniowego okresu wypowiedzenia.

W myśl § 5 ust. 10 w przypadku niespłacenia przez kredytobiorcę w terminie wierzytelności banku z tytułu umowy kredytu po upływie okresu wypowiedzenia umowy niespłacona kwota stawała się zadłużeniem przeterminowanym, w tym kwota kapitału jako kapitał przeterminowany. Od zadłużenia przeterminowanego bank nalicza odsetki w wysokości określonej w Regulaminie. W myśl pkt VII.12 Regulaminu od zadłużenia przeterminowanego bank pobiera odsetki w wysokości określonych w przepisach prawa maksymalnych odsetek za opóźnienie.

Stosownie do § 6 bank pobiera opłaty i prowizje za wykonanie czynności pozostających w związku z zawartą umową kredytu w wysokości obowiązującej w Tabeli Opłat i Prowizji stanowiącej załącznik do umowy kredytu. Zgodnie z Tabelą Opłat i Prowizji opłata za wezwanie do zapłaty, ostateczne wezwanie do zapłaty (pobierane od każdej

wysyłki) wynosiła 30 zł, a opłata za sporządzenie i wysłanie monitu z powodu niespełnienia przez kredytobiorcę w terminach określonych w umowie kredytu warunków po uruchomieniu kredytu oraz zobowiązań wskazanych w części szczególnej umowy, w tym niezrealizowania obowiązku zapewnienia wpływu na rachunku bieżącym, wynosiła 200 zł.

W myśl pkt 12 części szczegółowej po zakończeniu okresu, za jaki została zapłacona przez kredytobiorcę pierwsza składka z tytułu ubezpieczenia życia i zdrowia będzie miesięcznie ustalana zgodnie z określonym w umowie wzorem. Płatność składki z tytułu wznowienia ubezpieczenia powinna zostać przez kredytobiorcę dokonana każdorazowo w terminie płatności miesięcznej raty kredytu. Kredytobiorca wyraził zgodę na wznowienie ubezpieczenia.

(dowód: umowa kredytu nr BG/KR- (...) „Kredyt obrotowy – operacyjny ratalny” k. 31-34, harmonogram spłaty kredytu k. 55, Tabela Opłat i Prowizji k. 70-71, Regulamin kredytowania (...) Bank S.A. (dla przedsiębiorców) k. 73-79)

Ponadto, w dniu 20 czerwca 2016 roku te same strony zawarły umowę przeniesienia własności środków pieniężnych, zgodnie z którą w celu zabezpieczenia wierzytelności z tytułu ww. umowy kredytu, kredytobiorca (przenoszący) przeniósł na własność banku środki pieniężne w wysokości 4.000,00 złotych na okres rozpoczynający się w dniu zawarcia umowy a kończący ostatniego dnia kalendarzowego 12 pełnego miesiąca następującego po miesiącu, w którym doszło do uruchomienia kredytu. Wedle § 2 bank był uprawniony do zrealizowania swoich uprawnień poprzez zaliczenie części albo całości środków kaucji na spłatę wierzytelności, które stały się należne bankowi zgodnie z umowa kredytu. Środki pozostałe po okresie kaucji miały zostać przekazane na wcześniejszą częściową spłatę kredytu, bez odrębnej dyspozycji kredytobiorcy, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od ostatniego dnia okresu kaucji.

(dowód: umowa przeniesienia własności środków pieniężnych k. 106-107)

Tego samego dnia pomiędzy (...) Bankiem S.A. a pozwaną B. W. została zawarta umowa poręczenia nr (...). Zgodnie z § 2 poręczyciel nieodwołalnie i bezwarunkowo zobowiązał się względem banku wykonać wszelkie zobowiązania za dłużnika wynikające z umowy kredytu w przypadku, gdy dłużnik nie wykona ciężących na nim zobowiązań w terminie i na warunkach określonych w umowie kredytu. W myśl § 4 w wypadku opóźnienia dłużnika w wykonaniu zobowiązań wobec banku wynikających z umowy kredytu bank miał przesłać dłużnikowi wezwanie do zapłaty w formie pisemnej pod rygorem nieważności i zawiadomić o tym fakcie w formie pisemnej poręczyciela. Po bezskutecznym upływie wyznaczonego dłużnikowi terminu bank może żądać od poręczyciela spełnienia świadczenia w całości.

(dowód: umowa poręczenia nr (...) k. 35-35v)

W dniu 27 czerwca 2016r. B. W. podpisała deklarację przystąpienia do grupowego ubezpieczenia życia i zdrowia kredytobiorców (...) Bank S.A. Ubezpieczycielem było Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą we W..

(dowód: deklaracja k. 72-72v)

Kredyt został uruchomiony w dniu 30 czerwca 2016r. poprzez wypłatę kwoty 40.000 zł na wskazany numer rachunku kredytobiorcy.

(dowód: dyspozycja uruchomienia kredytu k. 53-54)

Kredytobiorca spłacał kredyt do dnia 8 maja 2017r.

(dowód: harmonogram spłaty k. 55, wyciąg operacji na rachunku k. 56-57)

Kredytodawca ośmiokrotnie wysyłał do kredytobiorcy monity z powodu niewykonania obowiązku zapewnienia wpływu na rachunku bieżącym.

(dowód: raport dekrétów k. 69)

Pismami z dnia 1 września 2017r. (...) Bank S.A. w W. wezwał kredytobiorcę oraz poręczyciela do natychmiastowego uregulowania całości zadłużenia w kwocie 2.548,77 zł w terminie 14 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy. Wezwanie zostało B. W. doręczone w dniu 11 września 2017r.

(dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty wraz z kopertą i zpo k. 59-64)

Pismem z dnia 10 października 2017r. kredytodawca wypowiedział umowę kredytu nr BG/KR- (...) z zachowaniem 30 – dniowego terminu wypowiedzenia, licząc od dnia następnego po otrzymaniu pisma. Przyczyną wypowiedzenia umowy było niedotrzymanie przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu, w szczególności nieterminowe regulowanie zobowiązań wobec banku. Na dzień złożenia oświadczenia o wypowiedzeniu łączne zadłużenie kredytobiorcy wynosiło 4.695,33 zł, z czego kwota 3.269,65 zł stanowiła wymagalny kapitał. Oświadczenie o wypowiedzeniu umowy zostało także przesłane poręczycielowi.

(dowód: wypowiedzenie umowy wraz z kopertą i zpo k. 36-42)

Pismem z dnia 5 kwietnia 2018r. bank wezwał kredytobiorcę i poręczyciela do zapłaty wymagalnego zadłużenia w kwocie 36.374,79 zł w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania. Przedmiotowe wezwanie zostało B. W. doręczone w dniu 11 kwietnia 2018r.

(dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty wraz z kopertą i zpo k. 43-48)

Na zadłużenie z tytułu umowy kredytu nr BG/KR- (...) składają się następujące należności:

- kapitał w kwocie 32.506,07 zł;
- odsetki od należności niespłaconej naliczone do dnia 20 stycznia 2019r. w kwocie 5.743,56 zł;
- koszty (opłaty, prowizje) w kwocie 1.803,75 zł.

(dowód: wyciąg z ksiąg banku k. 49, wyciąg operacji na rachunku k. 56-57, historia naliczania odsetek k. 58)

Bank (...) S.A. z siedzibą w W. jest następcą prawnym (...) Banku S.A. z siedzibą w W..

(dowód: decyzja (...) z dnia 30 grudnia 2020r. k. 210-213)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd w całości ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową. W ocenie Sądu wszystkie przedstawione przez powoda dokumenty stanowią w pełni wiarygodny dowód w sprawie, gdyż nie posiadają one żadnych cech świadczących o ich przerobieniu, podrobieniu czy innej manipulacji w ich formę i treść itp. Ponadto, strona pozwana nie kwestionowała autentyczności ww. dokumentów. Sąd miał także na uwadze, że większość przedstawionych dokumentów, w tym umowa kredytu, umowa poręczenia, umowa przeniesienia własności środków pieniężnych, wypowiedzenie umowy kredytowej wraz z dowodami doręczenia, wezwania do zapłaty, została prawidłowo uwierzytelniona przez fachowego pełnomocnika powoda, zaś zgodnie z art. 129 § 3 kpc zawarte w odpisie dokumentu poświadczenie zgodności z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub radcą Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej ma charakter dokumentu urzędowego. Wymienione powyżej dokumenty mają charakter dokumentów prywatnych i zgodnie z treścią art. 245 kpc korzystają z domniemania autentyczności oraz domniemania pochodzenia oświadczeń zawartych w tych dokumentach od ich wystawców. Powyższe domniemania nie były kwestionowane, a tym bardziej nie zostały w toku niniejszego postępowania skutecznie obalone. W tym stanie rzeczy, w ramach swobodnej oceny dowodów, Sąd zatem uznał, że przedmiotowe dokumenty odzwierciedlają rzeczywistą treść stosunku prawnego łączącego strony, a także przedstawiają faktyczny przebieg wykonywania tego stosunku i jego rozwiązania w drodze wypowiedzenia.

Podstawę odpowiedzialności pozwanej B. W., która była poręczycielem kredytu udzielonego spółce (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G., stanowił przepis art. 876 kc, zgodnie z którym przez umowę poręczenia poręczyciel zobowiązuje się względem wierzyciela wykonać zobowiązanie na wypadek, gdyby dłużnik zobowiązania nie wykonał.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana zarzuciła, iż pozwana spółka – co do której nakaz zapłaty uprawomocnił się – spłaca zadłużenie z tytułu umowy kredytu, co nie zostało uwzględnione przez powoda przy formułowaniu żądania. Nadto, pozwana wskazała, że roszczenie jest zawyżone m.in. w zakresie kaucję w kwocie 4.000 zł pobraną przy zawarciu umowy. W ocenie Sądu powyższe zarzuty nie zasługiwały na uwzględnienie. Odnosząc się do twierdzeń pozwanej, na wstępie zaznaczyć należy, iż zgodnie z art. 879 § 1 kc o zakresie zobowiązania poręczyciela rozstrzyga każdorazowy zakres zobowiązania dłużnika. Zdaniem Sądu w toku niniejszego postępowania powód zdołał udowodnić wysokość zadłużenia spółki, a tym samym zadłużenia pozwanej poręczycielki. Przede wszystkim, na podstawie zebranego materiału dowodowego nie sposób przyjąć, że kredytobiorca spłata swoje zobowiązanie z tytułu kredytu nr BG/KR- (...) „Kredyt obrotowy – operacyjny ratalny”. Na podstawie zaofiarowanych przez powoda dowodów w postaci harmonogram spłaty oraz wyciągu operacji na rachunku kredytu można jednoznacznie stwierdzić, że ostatniej wpłaty kredytobiorca dokonał w dniu 8 maja 2017r. Jeśli strona pozwana twierdziła, że powód nie uwzględnił jakichkolwiek wpłat, a przedstawione przez niego zestawienie jest niekompletne czy nierzetelne, to powinna – zgodnie z art. 6 kc – te okoliczności udowodnić. Tymczasem, pozwana nie poparła swoich twierdzeń żadnymi dowodami, choćby w postaci dowodów wpłat. Sąd miał na względzie, że w dacie wniesienia pozwu pozwana B. W. wciąż była większościovym udziałowcem pozwanej spółki (vide: KRS wg stanu na dzień 29 marca 2019r. k. 28-29v). Zgodnie natomiast z art. 212 § 1 ksh prawo kontroli służy każdemu wspólnikowi. W tym celu wspólnik lub wspólnik z upoważnioną przez siebie osobą może w każdym czasie przeglądać księgi i dokumenty spółki, sporządzać bilans dla swego użytku lub żądać wyjaśnień od zarządu. W myśl art. 213 § 3 ksh w przypadku ustanowienia rady nadzorczej lub komisji rewizyjnej umowa spółki może wyłączyć albo ograniczyć indywidualną kontrolę wspólników. Jak wynika z odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego w pozwanej spółce nie ustanowiono organu nadzoru, a zatem pozwana jako wspólnik może korzystać z prawa do kontroli spółki, w tym przeglądać dokumenty dotyczące spłaty zobowiązań spółki. Powyższe oznacza, że pozwana miała możliwość przedstawienia dokumentów potwierdzających jej zarzuty dotyczące częściowej spłaty zadłużenia przez spółkę, niemniej tej możliwości nie wykorzystwała. Strona powodowa załączyła natomiast do akt niniejszej sprawy historię spłaty kredytu. Wobec braku dowodów przeciwnych należało uznać, że przedmiotowy dokument jest w pełni wiarygodny i przedstawia pełną historię spłaty tego kredytu.

Na uwzględnienie nie zasługiwał także drugi z podniesionych przez pozwaną zarzutów dotyczący zawyżenia wysokości roszczenia o kaucję. Bezsporne było, że w związku z zawartą przez bank i kredytobiorcę umową przeniesienia własności środków pieniężnych, w celu zabezpieczenia wierzytelności z tytułu umowy kredytu, kredytobiorca przeniósł na własność banku środki pieniężne w wysokości 4.000,00 złotych. Zważyć jednak należy, iż zgodnie z postanowieniami umowy bank był uprawniony do zaliczenia części albo całości środków kaucji na spłatę wierzytelności, które stały się należne bankowi zgodnie z umową kredytu. Środki pozostałe po okresie kaucji miały zostać przekazane na wcześniejszą częściową spłatę kredytu, bez odrębnej dyspozycji kredytobiorcy, w terminie nie dłuższym niż 14 dni od ostatniego dnia okresu kaucji. W świetle zebranego materiału dowodowego należało uznać, że zgodnie z umową bank dokonał zaliczenia kaucji na poczet należności z tytułu umowy kredytu. Na podstawie harmonogramu spłaty oraz wyciągu z rachunku kredytowego można jednoznacznie stwierdzić, że kaucja w kwocie 4.000,00 złotych została zaliczona przez bank na poczet kapitału przeterminowanego w kwocie 893,41 złotych i kapitału nieprzeterminowanego w kwocie 3.106,59 złotych, pomniejszając tym samym ratę kredytu z kwoty 1.037,61 złotych do kwoty 947,38 złotych miesięcznie.

Niezależnie od zarzutów pozwanej, należało uznać, że powód w niniejszej sprawie wykazał wysokość poszczególnych należności składających się na dochodzoną kwotę. Przede wszystkim należało uznać, że bank może domagać się spłaty całego niespłaconego kapitału kredytu, co jest skutkiem rozwiązania umowy w drodze wypowiedzenia. Jak wynika z § 8 ust. 1 umowy kredytowej bank miał prawo wypowiedzieć umowę kredytu m.in. w przypadku, gdy kredytobiorca zalega w całości lub w części z zapłatą dwóch rat kredytu i pomimo wezwania do zapłaty nie spłaci zaległości w

terminie siedmiu dni od dnia otrzymania wezwania. Z załączonych do akt sprawy dokumentów wynika, że dłużnik popadł w opóźnienie ze spłatą dwóch rat. Zgodnie z harmonogramem wysokość raty wynosiła 947,38 zł, zaś w chwili skierowania wezwania do zapłaty zaległość wynosiła już 2.548,77 zł. Zaliczenie kaucji na poczet kapitału nie miało wpływu na wymagalność dalszych rat kredytu. Mimo wezwania do zapłaty, zadłużenie nie zostało uregulowane i tym samym bank mógł wypowiedzieć umowę. Strona pozwana nie kwestionowała skuteczności wypowiedzenia umowy. Sąd również nie dopatrywał się w tym zakresie nieprawidłowości. Zważyć należy, iż wypowiedzenie zostało poprzedzone wysłaniem w dniu 1 września 2017r. wezwania do spłaty zadłużenia w terminie 14 dni. Niewątpliwie wezwania zostały złożone dłużnikowi, jak i pozwanej w taki sposób, że mogli zapoznać się z treścią oświadczenia, gdyż do akt sprawy załączono kopie dowodów doręczenia oraz dowodów nadania uwierzytelnione przez występującego w niniejszej sprawie fachowego pełnomocnika powoda. Pozwana otrzymała wezwanie do zapłaty w dniu 11 września 2017r. W wyznaczonym terminie, ani kredytobiorca ni poręczycielka nie dokonali spłaty zadłużenia, a tym samym została spełniona kolejna przesłanka umożliwiająca bankowi rozwiązanie umowy w drodze wypowiedzenia. Oświadczenie o wypowiedzeniu umowy zostało doręczone pozwanej spółce per awizo. Stosownie do treści umowy kredytowej z upływem okresu wypowiedzenia cała kwota kapitału kredytu stała się wymagalna. Należy wyjaśnić, że po uwzględnieniu dokonywanych uprzednio wpłaty do spłaty pozostał kapitał kredytu w kwocie 32.506,07 zł.

Dalej, pozwany wykazał, że przysługuje mu roszczenie o zapłatę odsetek od zadłużenia przeterminowanego. Zgodnie bowiem z pkt VII.12 Regulaminu w przypadku niespłacenia w terminie wierzytelności banku z tytułu umowy kredytu niespłacona kwota staje się zadłużeniem przeterminowanym. Od zadłużenia przeterminowanego bank pobiera odsetki w wysokości określonych w przepisach prawa maksymalnych odsetek za opóźnienie. Do akt sprawy powód załączył szczegółowe wyliczenie odsetek za opóźnienie. Dochodzona przez bank kwota odsetek za opóźnienie została wyliczona od należności przeterminowanych obejmujących nieuiszczone raty kredytu przy uwzględnieniu terminów płatności poszczególnych rat, a następnie od całości przeterminowanego kapitału od dnia następnego po upływie okresu wypowiedzenia (określonego przez powoda na 14 lutego 2018r.) do dnia 20 stycznia 2019r. (tj. dnia poprzedzającego dzień wystawienia wyciągu z ksiąg banku). Przedmiotowa kwota została określona na kwotę 4.610,09 zł. Sąd nie dopatrywał się żadnych nieprawidłowości w tym zakresie. Przy wyliczeniu odsetek uwzględniono aktualne brzmienie przepisu art. 481 § 21 kc, zgodnie z którym maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki maksymalne za opóźnienie). Strona pozwana również nie zgłosiła żadnych zarzutów odnośnie wyliczenia kwoty odsetek. Ponadto, na roszczenie powoda składa się kwota 1.133,47 zł tytułem odsetek kapitałowych wyliczonych do dnia wypowiedzenia umowy. Podstawę do naliczania odsetek kapitałowych stanowił § 5 umowy. Przedstawione wyliczenie również nie było kwestionowane przez pozwaną.

Powód zdołał również wykazać zasadność obciążenia poręczycielki kosztami opłat i prowizji, a także wysokość poniesionych kosztów. W myśl § 6 umowy kredytowej bank pobiera opłaty i prowizje za wykonanie czynności pozostających w związku z zawartą umową kredytu w wysokości obowiązującej w Tabeli Opłat i Prowizji stanowiącej załącznik do umowy kredytu. Nadto, wskazano, że w przypadku niewykonania zobowiązań przez kredytobiorcę bank ma prawo pobrać opłaty i prowizje określone w Tabeli Opłat i Prowizji. Wysokość poszczególnych opłat i prowizji została wykazana za pomocą dowodu w postaci Tabeli Opłat i Prowizji (k. 70-71). Przedmiotowy wzorzec umowy wiązał dłużnika, stosownie do § 6 ust. 2-5 umowy kredytowej. Dokument ten określał wysokość opłat związanych m.in. z podejmowanymi przez bank czynnościami monitującymi, upominawczymi i windykacyjnymi, w tym za wezwania do zapłaty (30 zł) czy za sporządzenie i wysłanie monitu z powodu niezrealizowania obowiązku zapewnienia wpływu na rachunku bieżącym (200 zł). Z przedstawionego zestawienia kosztów wynika, że na tę część zadłużenia składają się: opłaty za monit za niespełnienie obrotów (8 x 200 zł), wezwania do zapłaty (3 x 30 zł), opłata za kontynuację ubezpieczenia (7 x 16,25 zł). Podstawę do wznowienia ubezpieczenia i pobrania składki ubezpieczeniowej stanowił pkt 12 części szczegółowej umowy, na co kredytobiorca wyraził zgodę. Samo uprawnienie banku do pobierania ww. opłat i ich wysokość nie była kwestionowana przez pozwaną, a zważywszy, iż umowa kredytowa została zawarta pomiędzy przedsiębiorcami to Sąd nie znalazł podstaw do ingerencji z urzędu w powyższym zakresie.

W związku z powyższym Sąd uznał, że powództwo w stosunku do pozwanej B. W. zasługuje na uwzględnienie w całości i w związku z tym – na podstawie art. 876 kc – zasądził od niej na rzecz powoda kwotę 40.053,38 zł. Ponadto, na mocy art. 481 § 1, 2, 21 kc Sąd zasądził od kwoty kapitału kredytu tj. kwoty 32.506,07 zł odsetki umowne w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie, od dnia wniesienia pozwu tj. od dnia 21 stycznia 2019r. do dnia zapłaty.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc i zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy w całości obciążył nimi pozwaną, która w całości przegrała niniejszy spór. Na zasądzone koszty składają się: opłata sądowa od pozwu (2.003 zł) i opłata za czynności fachowego pełnomocnika powoda w stawce minimalnej (3.600 zł), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).

Zważyć należy, iż zgodnie z art. 881 kc w braku odmiennego zastrzeżenia poręczyciel jest odpowiedzialny jak współdłużnik solidarny. W konsekwencji, biorąc pod uwagę, że nakaz zapłaty w stosunku do dłużnika jest prawomocny, należało zastrzec w wyroku, że zarówno w zakresie należności głównej i odsetek (pkt I. wyroku), jak również kosztów procesu (pkt. II.) odpowiedzialność pozwanej jest solidarna z odpowiedzialnością (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością dłużnika (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. wynikającą z prawomocnego nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu upominawczym w dniu 25 kwietnia 2019 roku (sygn. akt I Nc 208/19).